

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Mîtu Vasile XXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.02.2018 – 19.11.2019.

Instanța de apel: 10.12.2019 – 31.05.2022.

Instanța de recurs: 28.07.2022 – 09.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 noiembrie 2019, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Mîtu Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa :

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - 1 (un) an 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Mîtu Vasile s-a stabilit definitiv pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația drogurilor, substanțelor

chimice și farmaceutice pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Mîțu Vasile pe un termen de probațiune de 1 (un) an, cu stabilirea condamnatului pe perioada suspendării executării pedepsei următoarele obligații: să nu-și schimbe reședința sau domiciliul fără consimțământul organelor competente; să participe la programe de probațiune.

S-a dispus a fi încasat de la Mîțu Vasile în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2 600 (două mii șase sute) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Mîțu Vasile la 29.10.2016, în jurul orei 22.40, aflându-se pe str. Nicolae Dimo, 9/1 din mun.Chișinău și manifestând un comportament neadecvat și suspect, a fost stopat de către colaboratorii INP IGP MAI, care l-au escortat pe Mîțu Vasile pentru identificare la IP Râșcani al DP mun.Chișinău, unde de la ultimul în cadrul cercetării la fața locului a fost ridicat un pachet din polietilenă de tip zip-lock cu substanță de culoare cu aspect de praf.*

Potrivit raportului de expertiză nr.34/12/l-R-6932 din 09 decembrie 2016, substanța de culoare albă cu aspect de praf reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice, cantitatea substanței narcotice PVP constituind 0,53 grame.

Conform Hotărârii de Guvern RM nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului ” PVP reprezintă substanță narcotică neutilizată în scopuri medicinale. Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor, care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr.79 din 23.01.2006, cantitatea de 0,53 grame de PVP se atribuie la cantități mari.

La 29.07.2018, aproximativ ora 18:15 min., de către serviciul de MOP în componența echipei mobile MAI 1120 al BPRO al DP mun. Chișinău, în parcul amplasat pe str. Florilor, 12/1, mun.Chișinău, a fost observat Mîțu Vasile, care manifesta un comportament neadecvat, suspect în stare de ebrietate narcotică. Fiind întreprinse măsuri de stopare și reținere, Mîțu Vasile a fost condus la IP Râșcani al DP mun. Chișinău, unde a predat un pachetel de hârtie în care se afla o masă vegetală de culoare galbenă cu miros specific, care potrivit raportului de constatare tehnico- științifică nr.34/12/l-R-3563, din 09.08.2018, reprezintă cannabinoidul sintetic 3 MDMB (N)-2201, reutilizat în scopuri medicinale și nu este inclus în Hotărârea de Guvern al Republicii Moldova nr.1088, din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor

acestora, supuse controlului, de aceea la categoriile nominalizate nu se atribuie, însă constituie un analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în „ Tabelul 1 - Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2 Substanțele psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088, din 05.10.2004. Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201, depistată la Mîțu Vasile, constituie 0,468 g (masă uscată), se atribuie la categoria de cantități deosebit de mari.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Mîțu Vasile a comis infracțiunile prevăzute de **art. 217 alin. (2) Cod penal - păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare, art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal - procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.**

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, Beșliu Liliana prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care a-l recunoaște culpabil pe Mîțu Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, de numit pedeapsa cu închisoare 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de recunoscut culpabil pe Mîțu Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de numit pedeapsa cu închisoare 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de ce ține de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 (doi) ani. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsă definitivă de 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de ce tine de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 (doi) ani. De încasat de la Mîțu Vasile în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 2 600 lei. Corpurile delicate ce se află la camera de păstrare a IP Rîșcani, DP mun. Chișinău de nimic.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- prima instanță la emiterea sentinței a ignorat prevederile articolelor 61, 75 Cod penal;

- instanța nu a luat în considerație că inculpatul Mîțu Vasile anterior a fost condamnat pentru comiterea altei infracțiuni, a comis mai multe infracțiuni, prin aceasta se demonstrează faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii și din nou a comis alte infracțiuni din categoria celor ușoare

și mai puțin grave, pentru care este prevăzută pedeapsa de pînă la 6 ani privațiune de libertate;

- prin aplicarea unei pedepse blânde în privința inculpatului Mîțu Vasile, nu se va atinge scopul pedepsei penale de corijare a acestuia, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022 a fost admis, inclusiv din oficiu, conform art. 409 CPP apelul procurorului împotriva sentinței, casată parțial această sentință în latura penală și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Mîțu Vasile recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal se liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Lui Mîțu Vasile, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 8 (opt) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau activitate de ce ține de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 ani.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a remarcat că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt suficiente pentru a constata că faptele există, iar Mîțu Vasile prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare și de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică procurarea drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespund probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând corect acțiunile inculpatului, iar sentința corespunde prevederilor articolelor 384, 389, 509 Cod de procedură penală.

În decizie s-a reținut că procesul penal intentat în privința lui Mîțu Vasile în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, de tragere la răspundere penală, infracțiunea fiind comisă la data de 29 octombrie 2016.

Reiterând prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod procedură penală,

instanța de apel a constatat că, în cazul adoptării unei sentințe de încetare a procesului penal, persoana inculpată nu se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii (în astfel de cazuri fiind adoptată o sentință de condamnare), ci din start se încetează procesul penal, motiv din care instanța a constatat necesitatea liberării de răspundere penală a lui Mîțu Vasile pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Având în vedere argumentele invocate în apelul declarat în coraport cu circumstanțele constatate, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, însă eronat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în articolele 2, 61 Cod penal.

S-a menționat în decizie că, la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Mîțu Vasile, prima instanță a reținut personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina, a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată, persoane la întreținere nu are, este angajat neoficial în câmpul muncii, anterior condamnat, la evidența medicului psihiatru nu se află, la evidența medicului narcolog se află cu diagnoza „consumator de substanțe narcotice (hașiș)” (f.d. 28, 30, 33, 43, 44a, 45).

Instanța de apel a considerat întemeiate motivele apelului declarat și a constatat că concluzia primei instanțe precum că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal, a fost una eronată și neîntemeiată, motiv din care s-a considerat oportun ca lui Mîțu Vasile, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, să i se stabilească pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 8 (opt) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau activitate ce ține de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 ani.

Instanța de apel a statuat că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, iar modalitatea de executare a pedepsei aplicate în privința inculpatului, nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse și rezonanța socială a acesteia.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Mîțu Vasile anterior a fost condamnat pentru comiterea altei infracțiuni, a comis mai multe infracțiuni, prin aceasta se demonstrează faptul, că inculpatul nu a făcut careva concluzii,

și din nou a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, pentru care pedeapsa prevede închisoare pînă la 6 ani privațiune de libertate.

Instanța de apel a rezumat că inculpatul poate fi corectat, reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului, prin care invocând incidența dispozițiilor pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei decizii, prin care în privința lui Mîțu Vasile să fie aplicată o pedeapsă minimă posibilă.

În susținerea recursului, avocatul Roșca Maxim invocă că, decizia în partea aplicării pedepsei este nemotivată și nejustificată, excesiv de severă și ilegală, fiind pasibilă casării în această parte. Totodată, menționează recurentul că, instanța de apel nu s-a expus motivat de ce nu poate fi aplicată o pedeapsă minimă, non-privativă de libertate.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului

declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar rezultă, că recurentul invocă temeiul de drept prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă reieșind din motivarea acestuia, rezultă invocarea temeiurilor de drept prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, autorul recursului, referindu-se la situațiile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal atestă că, în esență, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, precum și cu soluția instanței de apel de liberare a inculpatului de pedeapsa stabilită în baza art. 217 alin. (2) Cod penal și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Examinând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate, invocând în acest context următoarele.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Pentru infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4) Cod penal, legiuitorul a stabilit pentru persoanele fizice pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită

activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Prin sentință, fiind recunoscut vinovat Mîțu Vasile de comiterea și a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa, în baza acestei norme, de 1 (un) ani 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 (doi) ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin decizie, lui Mîțu Vasile, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 8 (opt) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau activitate de ce ține de circulația drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 2 ani, fiind astfel, excluse prevederile art. 90 Cod penal.

Colegiul atestă că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de prevederile articolelor 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel just a reținut personalitatea inculpatului Mîțu Vasile, care a recunoscut vina, a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată, persoane la întreținere nu are, este angajat neoficial în câmpul muncii, anterior condamnat, la evidența medicului psihiatru nu se află, la evidența medicului narcolog se află cu diagnoza „consumator de substanțe narcotice (hașiș)”.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute

în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Aplicarea prevederilor articolelor 90 și 90¹ Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Instanțele de judecată au alternativa de aplicare a prevederilor articolelor 90 și 90¹ Cod penal, cu condiția indicării motivelor condamnării cu suspendare a executării pedepsei. În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Colegiul penal susține concluzia instanței de apel, precum că modalitatea de executare a pedepsei aplicate de prima instanță în privința inculpatului Mîțu Vasile, nu este echitabilă în raport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile produse și rezonanța socială a acesteia.

Totodată, instanța de apel just și-a motivat soluția de neaplicare în privința lui Mîțu Vasile a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 90 Cod penal) prin faptul că, anterior Mîțu Vasile a fost condamnat pentru comiterea altei infracțiuni, a comis mai multe infracțiuni, prin ce se demonstrează faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, și din nou a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave.

În ce privește argumentele recurentului cu privire la posibilitatea aplicării unei pedepse minime inculpatului Mîțu Vasile, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel just și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpatului, concluzionând că nu este posibilă suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel, aplicând unica pedeapsă principală prevăzută de art. 217 alin. (4) Cod penal – închisoarea, a ținut cont și de noile limite ale pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală (*de la 8 luni la 4 ani și 2 luni*).

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, instanța de apel nu a admis erori de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, lipsind careva temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Mîțu Vasile de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, a fost suficient motivată, din care considerente Colegiul penal dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Mîțu Vasile XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **09 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie